

razlikovala su se baš u pitanju granica odgovornosti.

3/ Može li se primijeniti na sudare na otvorenom moru zajedničko pravo zastave, ili ako ga nema, jednako pravo zastave jednog i drugog broda, ili pak lex fori?

Ta se pitanja javljaju, uz mnoga druga, i u toku predradnja za naš Pomorski zakonik, pa možemo žaliti što nismo naišli na odredjene stavove pre sude, bar s obzirom na pitanja pod 1/ i 2/, gdje je bilo mogućnosti za njihovo incidentalno postavljanje.

N.K.

TRANSPORTNO OSIGURANJE

KASACIONI SUD FRANCUSKE

Presuda od 24.V 1965.

Union i Phénix Espagnol i drugi osiguratelji c/a Sagette i Piiton /Sté H.Dumond/

Csiguranje tereta - Csiguranje "razlike u težini" - Baždarenje kao indirektna metoda vaganja tereta - Kada u polici nije ništa ugovoreno glede načina vaganja tereta, osiguranik može primijeniti postupak baždarenja pomoću ovlaštenog mjeraca

Kasacioni sud Francuske odbio je ovom presudom kao neosnovanu reviziju osiguratelja protiv odluke Apelacionog suda u Parizu.

U polici kojcm se osigurala "razlika u težini" bilo je predviđeno da će se "gubici utvrditi uzimajući kao temelj vagonje /pesage/ u mjestu polaska, izvršeno od ovlaštenog mjeraca, i težina prihvaćena od carine na odredištu", a da ništa nije precizirano u pogledu metode koja će se primijeniti kod mjerjenja tereta u mjestu polaska. Osiguranik je u praksi na nekim pošiljkama, koje su stizale u mjesto polaska, primijenio metodu vaganja, a na nekim baždarenje, a baždario je i cijeli brodski teret ukupno na polasku. Osiguratelji su u sporu inzistirali na utvrdjivanju težine pomoću vase, smatrajući da osiguranik nema prava na drugi način utvrditi težinu, a osim toga da je utvrdjivanje težine baždarenjem neprecizno. Apelacioni sud je odbio oba prigovora, zauzevši stajalište da, u nedostatku uglavka u polici, ništa nije sprečavalo osiguranika da primijeni postupak baždarenja, kojim se - iako predstavlja postupak mjerjenja kapaciteta broda - dolezi i do obračuna težine ukrcanog tereta, te ne taj način predstavlja indirektnu metodu vaganja.

Ovo stajalište prihvatio je u cijelosti Kasacioni sud, pa će prema tome ono biti u buduće mjerodavno za rješavanje

ovoga pitanja.

/DMF, 1965, str.659/

D.S.

OKRUŽNI SUD, Morlaix

Pre suda od 21.X 1964.

Grupa pomorskih osiguratelja
c/a L. Salaun

Osiguranje broda - Prepuštanje osiguraniku podrtine nesu-kanog broda od strane osiguratelja uz isplatu smanjenog iznosa osigurnine - Kad je osiguranik sticajem okolnosti odsukao podrtinu i ospособio ju za plovidbu, osiguratelji nemaju prava tražiti polaganje računa za isplaćeni iznos, odnosno povrat eventualno realizirane koristi

Tužitelji su osiguratelji, a tuženik je osiguranik-brodar broda Alésia. Osigurani brod se nasukao. Vještici osiguratelja ustanovili su da se odsukanje ne isplati, pa su se osiguratelji, nakon što je osiguranik izjavio napuštaj broda, sporazumjeli s osiguranikom da štetu likvidiraju kao potpuni gubitak tako da mu ostave podrtinu i isplate osigurninu umanjenu za vrijednost podrtine. Kratko nakon primite osigurnine Salaun je, iskoristivši jednu narocito povoljnu plimu, uspio odsukati brod i ospособiti ga za plovidbu.

Smatrajući da je osiguranik u toj operaciji ostvario dobit, tražili su osiguratelji da položi račun o upotrebi primljene osigurnine /ili ako to uskrati, da vrati iznos/ pozivajući se na to da osiguranje ne može biti izvor bogaćenja, a tvrdeći težodjer da je osiguranik u spašavanju stvari djelovaо kao njegov poslovodja, te da uopće nije bilo mesta napuštaju brда /déleissement/.

Sud je stao na stajalište da se ne radi ni o kakvom bezrazložnom obogaćenju na strani osiguranika. Nije u pitanju polica i ugovor o osiguranju, već sporazum između osiguratelja i osiguranika kojim je na forfetni način utvrđena naknada štete, a koji je nužno aleatoran. Osiguratelji su se naime koristili ustanovom napuštaja bez prijenosa vlasništva, ne želeći preuzeti rizik podrtine. Brodaru je ostala podrtina, a s njom i njen rizik, te rizik odsukanja i rizik tegljenja. Stoga ako je osiguranik iz te operacije izvukao korist, ta je kompenzirana preuzetim rizicima, pa stoga osiguratelji nemaju odatle nikakva prava potraživanja.

/DMF, 1965, str.674/

D.S.